

Unul dintr-un milion (Einer aus einer Million)

24. 04. 1965

Los Angeles, California – SUA
W. M. Branham

Mulțumesc, frate Shakarian, și bună dimineța, prieteni! Este într-adevăr bine că ne aflăm în dimineța aceasta din nou aici în Los Angeles înainte de conferința cea mare și înainte de adunările care vor avea loc săptămâna viitoare dincolo în hotelul Embassy. Eu sper că vă voi vedea pe toți acolo. Noi suntem într-o așteptare mare pentru a avea o întâlnire cu DOMNUL ISUS și să-L vedem acolo în mijlocul nostru. El a făgăduit: „Unde sunt doi sau trei adunați”, acolo va fi El.

Eu sunt sigur că m-am întâlnit azi dimineță cu El pe când urcam scările spre auditoriu, unde oamenii așteptau plini de o bucurie anticipată micul dejun și predica. Este bine că suntem adunați împreună cu voi și cu ascultătorii de la radio. Aici se află așa de mulți, încât unii au trebuit să coboare un etaj mai jos. Eu am vorbit cu unii și am aflat că sunt atâtea cereri pentru rugăciuni: dureri de inimă și diferite suferințe trupești, și noi suntem aici, acum, pentru a ne ruga pentru bolnavi și suferinzi.

Eu îl văd chiar pe bărbatul acela în vârstă. Când am urcat scările, a venit la mine și a spus: „Frate Branham, cu ani în urmă...” El a povestit că a avut o boală de inimă foarte grea, încât ei au crezut că va muri. Noi ne-am rugat pentru el și prin harul lui Dumnezeu el a fost vindecat. El este aici în dimineța aceasta având o vârstă de peste 80 de ani și este în culmea bucuriei. Aceasta ne dă și nouă o tărie nouă.

Voi, cei de afară, din țară, care ascultați la radio și voi de aici am rugămintea să vă rugați pentru mine. După ce voi părăsi această conferință, mă voi duce în Europa și Africa pentru adunări. Aceasta se întâmplă pe baza unei vedenii, de aceea eu sunt sigur că vor avea loc adunări puternice. Eu simt de ani de zile că DOMNUL a dorit ca eu să mă întorc acolo. Eu nu cred că slujba aceasta neînsemnată, smerită, pe care mi-a dat-o El, este deja încheiată acolo. Se pare că acolo mai este undeva un suflet pe care l-aș putea prinde în plasa Evangheliei. El mi-a dat plasa ca să o arunc după oameni. Aceasta se întâmplă prin vindecare divină, prin rugăciunea pentru

bolnavi. Eu am nevoie într-adevăr de rugăciunile voastre, atât de la voi, oamenilor de aici, cât și de la voi, cei care ascultați la radio.

Eu nu am mult timp, de aceea voi lua un text și voi predica ceea ce sper că voi face aici în acest auditoriu în câteva minute. Dar mai întâi vreau să vă vorbesc câteva momente, ca să ne cunoaștem. Apoi mă voi ruga pentru oamenii de afară din țară și pentru voi de aici. Eu mă bucur într-adevăr să fac cunoștință cu toți acești prieteni noi, cu care nu m-am întâlnit niciodată până acum și astăzi voi intra în contact cu ei.

Noi am avut timpuri minunate în slujbele divine din celelalte locuri. Eu nu mai călătoresc prea mult, pentru că este foarte obositor. Noi încercăm să facem frecvent ruta între Jeffersonville/Indiana și Tucson/Arizona unde ne-am mutat cu câțiva ani în urmă. Acolo ne-a trimis DOMNUL la fel printr-o vedenie, fără ca eu să știu dinainte unde trebuie să mă duc. Mulți dintre voi au fost în adunările în „Clifton” din Phoenix. Înainte de a-i părăsi, eu am vorbit despre vedenia pe care am avut-o. În această vedenie am văzut șapte îngeri într-o constelație.

Eu știu că mulți dintre voi care ascultă la radio, poate nu fac parte din bisericile Evangheliei depline. De aceea poate vi se pare aceasta puțin cam ciudat. Și mie mi s-ar părea tot așa. Tot ce se poate explica, nu trebuie să fie acceptat prin credință. Lucrurile pe care nu le putem explica, trebuie acceptate prin credință. Noi nu-L putem explica pe Dumnezeu. Nici un om nu-L poate explica pe Dumnezeu. El este suveran, El este mare și puternic. Noi acceptăm pentru că știm că El este prezent. Dacă noi primim aceasta prin credință, atunci El ne dă ca răspuns botezul cu Duhul Sfânt.

În câteva minute vă voi vorbi despre calea lui Dumnezeu, un loc de închinăciune. Există numai un singur loc unde vă puteți închina Lui, un singur loc unde El se întâlnește cu voi — o biserică, un loc, un timp, un popor unde se întâlnește Dumnezeu cu noi. Eu sper că DOMNUL binecuvântează mesajul în inimile voastre.

A fost ciudat când am venit la Tucson. Eu vă spun aceste vedenii în Numele DOMNULUI. În niciuna din vedenii, după câte îmi amintesc eu, și puteți întreba și pe altcineva dacă își amintește, El nu a spus niciodată altceva decât adevărul. Se întâmplă întotdeauna exact așa cum o vestește El. Conform Scripturii, El urmează să vină din nou la noi în ultimele zile în felul acesta de slujbă. Aceasta va avea loc după timpul botezului cu Duhul, a vorbirii în limbi, a vindecării divine și toate aceste lucruri. Aceasta este încoronarea mesajului de la Rusalii, despre care vorbim noi astăzi. Este

slujba lui Hristos însuși care se întrupează în poporul Său, făcând în trupul Său, Mireasa, care este o parte din El, exact același lucru ca atunci când a fost El pe pământ; ca soț și soție sau ca împărat și împărăteasă, chiar înainte de nuntă.

Dacă este în voia DOMNULUI, doresc ca în săptămâna aceasta, în adunările din hotelul Embassy, să vorbesc despre unele lucruri și să vă fac de cunoscut, în felul meu smerit, timpul și ceasul în care trăim noi. Dacă un om nu știe pe ce drum să meargă, ce să facă sau încotro să se îndrepte, atunci nu mai umblă în credință, ci presupune, bănuiește. Și „a presupune” înseamnă „a proceda fără autoritate oficială”. Deci, dacă nu avem autoritatea adevărată, oficială, astfel încât să știm ce a spus Dumnezeu că se va întâmpla în ceasul acesta, cum am putea întâmpina acea oră? Noi trebuie să întâmpinăm ceasul acesta și să știm prin Cuvântul Său aceste lucruri care se întâmplă acum, starea națiunilor, starea oamenilor, starea bisericii-adunării, ș.a.m.d.

Noi trebuie să știm aceasta și apoi cum trebuie să procedăm ca să realizăm aceasta. Dacă nu știți cum trebuie să faceți, atunci mergeți, cum spunem noi, „la nimereală”. Voi vă „năpustiți înăuntru” și sperați să fie aici. Voi sperați una și alta și vă întrebați: „Va fi?” Dar Dumnezeu nu vrea să facem asta. El dorește ca noi să știm ce a spus El despre ziua aceasta, iar noi să-L întâmpinăm prin credință, pentru că El a spus că va fi așa. Atunci știți că aveți adevărul, căci voi nu aveți cuvântul unui om, ci Cuvântul Lui despre ceea ce trebuie să facem. Noi sperăm că Tatăl nostru ceresc o să ne dăruiască acest lucru în săptămâna aceasta.

Îmi pare rău că m-am abătut de la ceea ce am spus acum câteva minute, și anume cum am venit la Tucson. Eu m-am gândit că va fi sfârșitul vieții mele. Eu am fost de părere că nimeni nu poate rezista după șocul din dimineața aceea, pe la ora 10.00, despre ceea ce s-a întâmplat acasă în vedenie; nimeni nu ar mai putea trăi după aceea. Eu m-am dus la Tucson și am făcut pregătiri împreună cu fiul meu, pentru că soția mea împreună cu copiii să se mute la el după plecarea mea acasă. Căci eu am crezut că acesta este sfârșitul meu. Eu le-am spus dinainte oamenilor din Phoenix cum se va întâmpla.

Câteva luni mai târziu m-am aflat într-o dimineață în Canyon Sabino, care se afla în nord de Tucson. Eu am fost acolo sus pentru a mă ruga. La rugăciune am ținut mâna ridicată și am spus: „Tată, eu Te rog să mă ajuți cumva, să îmi dai putere pentru ceasul care urmează. Dacă lucrarea mea

este încheiată aici pe pământ, atunci trebuie să vin la Tine. Nu că mi-ar părea rău că o să plec — eu știu că Tu te vei îngriji de familia mea — eu Te rog numai pentru putere pentru ceasul acesta.” Atunci ceva a lovit mâna mea.

Vouă, ascultătorilor radio, vi se pare poate ciudat ce am spus, dar este adevărul. Dumnezeu este Judecătorul meu. Eu m-am uitat la mâna mea și acolo, era o sabie. Ea avea o protecție peste mâner. Mânerul era de sidex și se părea că era o protecție de aur peste el. Lama strălucea. Ea părea a fi din crom sau ceva asemănător și strălucea în soare. A fost în jurul orei zece sau unsprezece dimineața pe vârful unui munte. Voi vă puteți închipui ce simte un om care crede că mine că este în toate mințile, când se afla undeva unde nu există oameni la câteva mile depărtare și ține în mâna lui o sabie care a apărut din nimic. Eu am simțit-o, am luat-o și am mișcat lama înapoi și încolo. A fost o sabie.

Eu am privit în jur și am spus: „Cum poate să se întâmple așa ceva? Eu stau aici; la o distanță de câteva mile în jurul meu nu este nimeni. De unde a venit aceasta?” Apoi am vorbit eu: „Poate este DOMNUL care îmi spune că acesta este sfârșitul vieții mele.” ' Apoi un glas a spus: „Aceasta este sabia DOMNULUI.”

Eu mă gândeam: „Bine, o sabie. Atunci este ca și atunci când un împărat ridică pe cineva la rangul de cavaler.” Voi știți cum se obișnuiește în Anglia și în alte locuri. Eu mă gândeam: „Pentru aceasta este: pentru a ridica pe cineva la rangul de cavaler.” Eu am continuat: „Poate trebuie să pun mâinile peste oameni.” Știți voi, mintea unui om poate să o ia razna; nu se știe. Gândurile noastre sunt mărginite; ale Lui sunt nemărginite. În timp ce mă mai aflam acolo, ea a dispărut din mâna mea. Eu nu am știut unde a dispărut. Pur și simplu a dispărut. Un om care nu înțelege deloc lucrurile duhovnicești, ar înnebuni. Voi ați sta acolo și ați întreba ce s-a întâmplat.

El a spus: „Vedenia nu înseamnă sfârșitul vieții tale. Ea se referă la slujba ta. Sabia este Cuvântul. Cele șapte peceti, tainele ei, vor fi deschise.” Două săptămâni, sau mai degrabă două luni după aceea am fost cu câțiva prieteni în munți când s-a întâmplat: șapte îngeri s-au pogorât din cer într-un vârtej și a fost așa de clar cum stați voi aici. Bucăți de stâncă s-au desprins din munte și au căzut pe coastă în jos. Oamenii care s-au aflat acolo au început să strige și și-au ieșit din fire. Peste tot era praf. Când s-a întâmplat aceasta, El a spus: „Întoarce-te acasă. Acum se va întâmpla. Fiecare înger înseamnă una din cele șapte peceti.”

Este pe bandă. În scurt timp va fi tipărită și cartea. Tocmai acum se „gramaticalizează”. După cum știți, gramatica mea nu este prea bună, și numai oamenii care mă iubesc știu cum să înțeleagă gramatica mea. Dar acum o să scoată un teolog toate greșelile și o va aduce într-o gramatică corectă. Poate am spus chiar acum un cuvânt greșit. Nici măcar atât nu știu. Eu am auzit pe cineva râzând, poate nu a fost corect cuvântul „gramaticalizare”. Dar să o faceți ca olandezii: luați la ceea ce mă refer, și nu ceea ce spun.

După cum mi se spune, mai sunt doar trei minute până la încheierea programului. Voi oameni scumpi de afară din țară de la aparatele de radio și voi bolnavilor și suferinzilor de aici din adunare, vreți să puneți mâinile unii peste alții, în timp ce noi ne rugăm acum pentru bolnavi? Isus a spus în porunca Lui misionară către Biserică: ”Aceste semne vor urma celor ce cred.” Celor ce cred! „... Își vor pune mâinile peste bolnavi și se vor însănătoși.”

Scumpe Tată ceresc, noi suntem astăzi ca niște copii, făcând în ascultare ceea ce ai spus Tu. Noi ne punem mâinile peste aceste cerințe care au venit prin telefon. Tu îi vezi pe cei bolnavi și suferinzi din țară. Tu îi vezi și pe cei care sunt în necaz și suferă. Noi îi predăm Ție, scumpe Dumnezeu, prin credință în Cuvântul Tău în care ai spus: „Aceste semne vor urma celor ce cred: „... Își vor pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoșa.” Îngăduie aceasta, DOAMNE, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Sfârșitul primei transmisiuni de radio-

Mulțumesc, frate Shakarian. Este o mare prioritate să fiu din nou în legătură cu emisiunea și să le vorbesc unora dintre prietenii noștri din toată țara care stau lângă radio, la fel și celor care sunt prezenți aici.

Noi vă invităm mâine după masă în hotelul Embassy ca să ne rugăm pentru voi. Dar nu numai atât, ci aduceți păcătoși și decăzuți cu voi. Chiar dacă ne rugăm pentru bolnavi și vedem cum Dumnezeu face mereu minuni, aceasta este totuși numai pe locul doi. Lucrul principal este să fii mântuit și umplut cu Duhul lui Dumnezeu. În câteva minute voi vorbi despre necesitatea de a fi umpluți cu Duhul lui Dumnezeu. Vindicarea divină atrage de obicei atenția oamenilor și îi aduce în prezența lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu face ceva despre care ei știu că este neobișnuit, atunci nu este înțeles. Noi nu putem arăta practic cum se întâmplă. Dumnezeu o face în

felul Lui aparte, puternic. Aceasta atrage atenția oamenilor când recunosc că undeva este prezentă o putere care poate face ceva care întrece mintea omenească. Îi face să privească spre Mielul lui Dumnezeu. Este întotdeauna vindecarea divină. Mi s-a spus, și eu cred aceasta, că slujba DOMNULUI nostru consta circa între șaizeci și șaptezeci de procente din vindecare divină. El a făcut-o pentru a le atrage atenția oamenilor. Dacă erau acolo, El a spus: „*Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.*”

Vindecarea divină este o „atracție” puternică pentru a-i aduce pe oameni să privească înspre DOMNUL ISUS. Dr. F.F. Bosworth, pe care mulți îl cunosc și care a fost prieten cu mulți dintre voi, și slujba lui a însemnat foarte mult pentru mine pe când eram un predicator tânăr. Când am început eu cu adunările mele, am fost împreună cu fratele Bosworth. El a folosit o expresie cam ciudată referindu-se la vindecarea divină. El a spus: „Vindecarea divină este o momeală într-un cârlig de undiță. Unui pește nu i se arată cârligul, ci i se arată momeala. Apoi el prinde momeala și deja este în cârlig!” Asta încercăm noi să facem. Ținta noastră este de a-i aduce pe oameni la DOMNUL Isus Hristos. El este același ieri, azi și în veci. Dacă El a fost Vindecător în trecut, atunci El este Vindecător și astăzi.

Eu vreau să mărturisesc acum ceva personal înainte de a mă ruga pentru bolnavii din țară care ascultă la radio. S-a întâmplat în urma cu câteva zile. Eu mă aflam în munți unde s-a întâmplat ceva foarte puternic în prezența a cincisprezece sau douăzeci de frați, când Îngerul DOMNULUI s-a pogorât și o lumină mare ca o cometă se mișca în munți în așa fel, încât bucăți mari de stâncă zburau șase metri și mai mult deasupra pământului, iar vârfurile pomilor au fost retezate. Eu stăteam chiar dedesubt. Cu câteva momente înainte de a se întâmpla, eu le-am spus că se va întâmpla ceva și ce va avea loc. Mai exact spus, a fost anunțat cu o zi înainte. Bărbații au fugit de acolo și au căutat adăpost sub mașinile lor și în alte locuri. Ei nu au știut ce se întâmplă. EL a vorbit și a spus ce se va întâmpla chiar după aceea.

Când m-am aflat pe această stâncă unde a apărut El, a fost un prieten la noi care a venit din Minnesota. Familia lui este aici în dimineața aceasta și nu sunt sigur dacă nu se afla și el la un alt etaj. Este Donavon Weerts, un bărbat tânăr cumsecade, un bărbat lutheran care nu demult și-a predat viața lui Hristos și a fost umplut cu Duhul Sfânt. El este un german tânăr foarte smerit de circa treizeci de ani și are doi sau trei copii mici.

Pentru ca să locuiesc în vecinătatea mea, el și familia lui s-au mutat în Tucson, la fel ca și alți trei sau patru sute de oameni.

Eu sunt bucuros să am astfel de vecini. Ei mă urmează până în Africa și pretutindeni pentru a fi în preajma mea, pentru a fi cu mine și pentru a se bucura de binecuvântările DOMNULUI. Un bărbat așa de smerit! Eu nu i-am dat o atenție prea deosebită. Desigur că oamenii pe care îi cunosc și cu care am legături, sunt pentru mine ca frații mei și surorile mele proprii. Eu am grijă de ei și mă doare dacă li se întâmplă ceva. Atunci îi iau de-o parte și vorbesc cu ei, căci eu îi iubesc. Noi vrem doar să fim împreună în slavă. Poate vă gândiți câteodată în adunări, că eu vorbesc dur cu voi. Nu este adevărat. Nu este din cauză că nu vă iubesc, ci vine din inima mea. Poate există numai o cale. Există numai o cale pentru a-i sluji DOMNULUI și noi trebuie să rămânem pe calea Lui, indiferent care este părerea noastră. Calea Lui!

Eu am observat că lobul urechii lui Donavon era umflat. Era de trei ori mai mare decât normal și roșu. Fiindcă noi eram de câteva zile în pustiu, eu m-am gândit că s-a înțepat într-un spin de cactus. Dar când i-am luat mâna, am constatat că este cancer. De aceea eu i-am spus lui Donavon: „Donavon, de când ai asta la urechea ta?” Eu am vrut să aflu de la el și m-am făcut că nu știu nimic. Eu am spus: „De cât timp ai asta, Donavon?” El a răspuns: „Frate Branham, de circa șase luni.”

Eu am întrebat: „De ce nu mi-ai spus nimic despre aceasta?”

El a răspuns: „Eu am văzut că Tu ești așa de ocupat, de aceea nu am vrut. Eu m-am gândit că o să-ți spună DOMNUL odată.”

Apoi am întrebat eu: „Știi ce este?”

El a spus: „Pot să-mi dau seama.”

Apoi eu am spus: „Așa este!”

Eu nu am făcut nimic altceva decât am luat mâna tânărului bărbat. Dimineața următoare nu mai era nici măcar o zgârietură de văzut la urechea lui. Totul dispăruse. Noi ne străduim de multe ori să realizăm una și alta. Vedeți, se spune: „Aceste semne vor urma celor ce cred ...” Acolo nu este scris: „Dacă se vor ruga pentru bolnavi...”, ci: „... își vor pune mâinile peste bolnavi și se vor vindeca.” Noi înșine trebuie să avem credință în ceea ce facem.

Donavon este probabil aici. Voi îl veți întâlni. El este aici. El se afla în dimineața aceasta la un alt etaj. Voi îl veți întâlni. El cunoaște mărturia. Câte lucruri aș mai putea spune! Eu cred că este scris în Luca, sau în Ioan,

că în lume nu ar putea încăpea atâtea cărți câte ar fi putut fi scrise despre ceea ce le-a făcut Isus oamenilor în ultimele zile. Bolnavii au fost însănătoșiți, alcoolicii eliberați și tot felul de boli și suferințe au fost vindecate. Sunt mii.

Acum mă adresez vouă celor de afară din țară, de la aparatele de radio și vouă celor prezenți. Eu am aici o mână plină de cereri care mi-au fost transmise azi dimineață prin telefon. El a sunat neîntrerupt de când suntem aici. Noi am primit azi dimineață o sută nouăzeci și șase de cereri prin telefon de când suntem aici. Noi vrem să ne unim acum în rugăciune. Puneți-vă mâinile unii peste alții dacă sunteți credincioși, indiferent unde vă aflați în țară. Dacă nu, atunci puneți mâna pe Biblie în timp ce ne rugăm împreună.

Scumpe Tată ceresc, mărturia despre Donavon Weerts a fost una dintre sutele pe care Tu le-ai permis să se întâmple prin îndurarea Ta, DOAMNE. Eu mă rog ca Tu să privești în inimile oamenilor de aici și a celor de lângă aparatele de radio. Fie ca fiecare din ei să fie vindecat. Fie ca cel rău să-i părăsească și să fie eliberați de fiecare suferință. Admite, Tată. Noi ne rugăm în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin. Mulțumesc, DOAMNE.

- Sfârșitul celei de-a doua transmisiuni de radio -

În dimineața aceasta sunt pentru a treia oară aici. Mie mi s-a spus că noi trebuie să părăsim clădirea în circa 12-14 minute. Conducerea, care se află într-un alt etaj, a spus aceasta. Ei nu pot servi nici masa. Hrana noastră a durat mult. Știți voi, noi avem multe meniuri. Noi suntem foarte, foarte bucuroși că în dimineața aceasta am putut avea aceasta mare „masă festivă” duhovnicească, cum vreau s-o denumesc eu, împreună cu acest grup draguț.

Eu vreau să mai amintesc că slujbele divine de mâine vor avea loc dincolo, în hotelul Embassy. Acolo ne vom ruga pentru bolnavi și vom aștepta întâlnirea cu DOMNUL. Eu am venit aici ca să pun în slujba DOMNULUI partea mea, slujba mea și tot ce putem ca aceste întruniri să fie un succes. Un succes nu pentru că sunt adunările noastre, ci un succes ca oamenii să-L poată întâlni pe Isus Hristos. Acesta este succesul. În fiecare adunare, indiferent cât de mult îi slăvim pe Dumnezeu, câte lucruri îi vedem

făcând , cât de des ne vorbește El prin Duhul, etc, depinde să se ajungă la un lucru: ca sufletele să fie aduse în Împărăția lui Dumnezeu.

Fratele Shakarian a făcut tocmai o afirmație adevărată, ce gândește el despre aceste zile în care trăim noi. Eu cred într-adevăr din toată inima că trăim la sfârșitul timpului, în amurgul serii. Soarele este apus. Dacă vedem că lucrurile merg așa cum se întâmplă astăzi, atunci este greu să spui ce va aduce generația următoare.

Eu vreau să vă dau o mică privire de ansamblu. În toate școlile din Arizona unde locuiesc eu, s-a făcut o verificare. Ei au supus copiii unui test psihic fără ca aceștia să știe. Și închipuiți-vă: inclusiv elevii școlilor primare și ai liceelor sunt 80% sub media de dezvoltare! Șaptezeci de procente dintre ei se uitau foarte mult la televizor. Cel rău s-a furișat la noi și voi vă întrebați de ce. Voi puteți auzi glasul lui Dumnezeu care strigă împotriva, și totuși ne găsim încurcați în ele.

Eu vreau să vă spun ceva care este șocant. Vedeți: *„Nu toți cei ce-Mi zic: ‚DOAMNE, DOAMNE‘ vor intra în împărăția lui Dumnezeu, ci numai cei ce fac voia Tatălui Meu.”* Voia Lui este Cuvântul Său. Noi putem fi așa de religioși să avem timpuri minunate, să jubilăm și să sărim în adunările acestea. Eu nu vreau să critic, dar eu am o datorie față de Dumnezeu, și această datorie este să fiu sincer și să spun ceea ce cere El de la mine. Eu le sunt foarte mulțumitor comercianților creștini din California că m-au tolerat pe mine și convingerile mele. Dacă nu-mi exprim convingerea, atunci sunt un fățarnic și față de voi nu sunt sincer. Și dacă eu nu pot fi sincer față de voi, atunci cum pot să fiu față de Dumnezeu? Pe voi vă văd și vă vorbesc. Desigur că suntem sinceri și față de Dumnezeu, dar noi trebuie să fim sinceri și unii față de alții. Noi ne aflăm într-un timp îngrozitor.

Eu vreau să vă explic ceva. *„Nu toți cei ce-Mi zic: ‚DOAMNE, DOAMNE‘ vor intra în împărăția lui Dumnezeu, ci numai cei ce fac voia Tatălui Meu.”* Isus a spus când a fost pe pământ: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt...” Cu orice Cuvânt! Nu numai cu un Cuvânt de aici sau de dincolo, ci cu fiecare Cuvânt!

Numai necredința față de singur Cuvânt din poruncile lui Dumnezeu a cauzat moartea, suferința, fiecare boală și fiecare întristare. Numai pentru că un Cuvânt nu a fost respectat, nu a fost crezut, Satana a tras omenirea în moarte, spunând: „Hotărât..., hotărât”. Dar Dumnezeu a spus că se va întâmpla. Satana a spus: „Hotărât că nu se va întâmpla.” Dar s-a întâmplat.

De aceea noi trebuie să ținem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Dacă toate aceste suferințe au venit peste omenire pentru că un Cuvânt a fost prezentat fals, sau nu a fost crezut, cum putem atunci să fim aduși înapoi dacă nu credem un singur Cuvânt? Aceasta a costat un preț așa de mare și anume viața Fiului Său!

Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși! Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși! Eu nu pot să intru mai mult în textul acesta, pentru că nu mai avem timp, dar vreau ca voi să luați ceva cu voi.

Într-o zi am fost cu fratele Shakarian acolo unde se încrucișează vitele. Eu m-am uitat prin laborator, unde m-a luat fratele Shakarian cu el. Ei au introdus un instrument care arată ca o baghetă în spermatooreea unui taur, au luat un pic din acest lichid și l-au pus sub microscop, unde a fost mărit de sute de ori. În această spermatooree se mișcau spermatozoizii. Noi știm că spermatozoizii vin de la bărbat și ovulul de la femeie. Eu l-am întrebat pe laborant: „Ce se mișcă acolo?”

El a răspuns: „Aceștia sunt vițelii mici.”

Eu am întrebat din nou: „În picătura aceasta mică?”

El a răspuns: „Da.”

Eu am zis: „Atunci în toată spermatooreea sunt un milion din aceștia?”

El a spus: „O, da.” Eu am fost foarte atent.

Când are loc acest proces puternic, atunci ovulul așteaptă un singur spermatozoid din milionul acesta. Nimeni nu poate spune care spermatozoid sau care ovul va fi. Dacă observăm nașterea firească, atunci este mai tainică decât nașterea unei fecioare. În această spermatooree este un spermatozoid care este destinat pentru viață, iar ceilalți mor. Nu este primul care ajunge la ovul, ci primul care întâlnește ovulul. Poate ovulul accepta un spermatozoid care este la urmă sau la mijlocul spermatooreei. Spermatozoidul pătrunde în ovul și coada dispare. Apoi se formează coloana vertebrală. Numai unul singur din mulțime, din milion, reușește; numai unul. Întregul proces este condus de o putere necunoscută omului. Fiecare din acești spermatozoizi arată la fel. Aceasta este așa la animale și la oameni. Este deja stabilit dacă va fi un băiat sau o fată, dacă este cu părul roșcat, de culoare închisă sau altfel. Este stabilit de Dumnezeu. Toți arată la fel, dar este unul printre ei care este hotărât pentru viață. Unul dintr-un milion, deși ei arată toți la fel.

Când Israel a părăsit Egiptul, au ieșit circa două milioane de oameni în același timp. Fiecare dintre ei a auzit mesajul unui prooroc. Fiecare a

văzut stâlpul de foc. Fiecare dintre ei a primit botezul lui Moise în Marea Roșie. Fiecare dintre ei a jubilat în Duhul, a cântat la tamburină și au mers cu Maria de-a lungul malului când a cântat Moise în Duhul. Toți au băut din aceeași stâncă duhovnicească; toți au mâncat în fiecare zi mană proaspătă. Fiecare dintre ei! Dar numai doi au ajuns în țara făgăduită. — Unul dintr-un milion!

În ce a constat cercetarea? Ei toți au băut din aceeași stâncă, ei toți au mâncat aceeași mană duhovnicească ca și noi în dimineața aceasta, dar Cuvântul-test a adus totul la lumină. Când s-au aflat în Cades-Barnea și a sosit timpul pentru a intra în țara făgăduită, nu au putut trece până nu au fost cercetați pe baza Cuvântului. Zece s-au întors înapoi și au spus: „Noi nu o să reușim. Locuitorii sunt ca uriașii, noi suntem pentru ei ca lăcustele. Cetățile lor sunt întărite. Dușmanul este prea puternic.”

Dar Iosua și Caleb au liniștit poporul. Ei au spus: „Noi suntem mai mult decât biruitori.” De ce? Pentru că Dumnezeu le-a spus înainte de a pleca spre țara făgăduită: „EU v-am dat țara. EU v-am dat-o. Vă aparține vouă.” Dar a fost numai unul dintr-un milion.

Astăzi există pe pământ circa cinci sute de milioane de așa-zisi credincioși, și în fiecare zi se sfârșește o generație. Ce ar fi dacă astăzi ar avea loc răpirea și ar fi luate sus circa 500 de persoane de pe întreg pământul? Nu s-ar afla nimic despre dispariția lor și nici în ziare nu s-ar putea citi. Revenirea DOMNULUI este un eveniment tainic. El va veni și îi va lua pe neobservate. O astfel de minoritate va fi.

Va fi că în zilele când ucenicii lui Isus au întrebat: „De ce au zis cărturarii că mai întâi trebuie să vină Ilie?” EL le-a răspuns: „Ilie a și venit, dar ei nu l-au recunoscut.”

V-ați gândit vreodată ce au făcut oamenii? Ei au crezut mai departe că va veni Ilie. Dar el se afla în mijlocul lor, iar ei nu au recunoscut. Așa va fi și la venirea Fiului omului. Ei fac cu El același lucru. Duhul lui Dumnezeu este aici? Ce vom face cu el? Vom mânca mană în continuare și nu vom înainta mai departe în timp ce creștem?

Ați observat vreodată o sămânța care cade în pământ, așa cum a spus reverendul Pitts în urmă cu câteva minute? În pământ sunt multe semințe. Când Duhul lui Dumnezeu se mișca deasupra apei și s-a făcut lumină, sămânța a ieșit la suprafață. Când Dumnezeu a fost prezent la început și a vorbit Cuvântul, a venit lumina. Cuvântul lui Dumnezeu mai este încă singurul prin care se face lumină. Când s-au retras apele, sămânța era

deja în pământ. Lumina a adus la suprafață numai semințele care aveau deja sâmburele de viață în ele. Dumnezeu a lăsat să apară creația Sa.

În dimineața de Paști o altă lumină a lovit pământul. Când s-a pogorât Duhul Sfânt, El a fost dat pentru a aduce lumină seminței despre care Dumnezeu a știut dinainte că se află aici pe pământ. Așa cum El a cunoscut prima sâmbântă, așa știe unde se află sâmbânta duhovnicească. Trupul nostru era deja în pământ când Dumnezeu a făcut la început pământul. Noi suntem o parte din pământ. Noi ne aflăm acolo. Pe baza științei Lui dinainte, El a știut exact cine Îl va iubi și Îi va sluji, și cine nu. El recunoaște aceasta prin știința Lui dinainte. Dacă nu, atunci El nu este Dumnezeu. El nu poate fi Dumnezeu fără să nu fie nesfârșit. Și dacă El este nesfârșit, atunci știe toate lucrurile.

Voi vedeți, oamenii fac aici o greșală. Aici vine căderea. Ei aleargă spre aceasta și cred una și alta, dar nu funcționează corect. Noi o vedem. Dar există ceva care funcționează, și aceasta este să aflați voia desăvârșită a lui Dumnezeu, să rămâneți în ea și să faceți tot pentru ce v-a chemat Dumnezeu.

Fratele Jack a vorbit cu câteva minute în urmă despre toate rătăcirile și teologiile de acolo din Persian Square. Unul crede așa, celălalt altfel, etc. Dacă vreți să auziți teologie, atunci mergeți acolo. Eu presupun că acolo este așa ca în Hyde Parc din Londra. Eu am fost acolo. Fiecare are părerea lui proprie. Este o amestecătură a lumii moderne din Babilon.

Ați observat cum a continuat fratele Pitts azi dimineață cu mesajul lui minunat? Când a ieșit afară din parc, a găsit un crin alb. „În mijlocul întregii încurcături,” așa ne-a povestit el nouă, „el nu a avut nici o posibilitate să spună ‚da’ sau ‚nu’.” Viața lui Dumnezeu strălucea în el, în mijlocul întregii încurcături.” El stătea acolo în strălucirea lui pentru că Dumnezeu l-a destinat să fie acolo. Nimeni nu l-a luat în seamă la toate aceste certuri. Ei nu au recunoscut însemnătatea duhovnicească a acestui lucru.

Așa este astăzi în toate adunările mari, grupurile, bisericile și denominațiunile noastre. Unul trage în direcția aceasta: „Noi trebuie să fim bapțiști!” sau „presbiterieni” „noi trebuie să fim una sau cealaltă.” În mijlocul tuturor acestor lucruri crește o floare. În mijlocul nostru se desfășoară puterea lui Dumnezeu. Noi vrem să rămânem aici câteva minute și să cercetăm, vrem să o facem și în săptămâna aceasta ca să vedem cum se desfășoară în fața noastră. Noi credem că Dumnezeu o va face, nu-i așa?

Eu văd că deja ar fi trebuit să părăsim etajul. De aceea vrem să ne rugăm. Dumnezeu scump, dacă ne aplecăm capetele noastre în prezența Ta, atunci simțim că suntem așa de neputincioși să-ți cerem ceva. Dar Tu ne-ai făgăduit că nu ne vei refuza dacă vom veni. Aceste remarci despre „unul dintr-un milion” pe care le-am făcut, nu au voie să devină învățături, ci să ne slujească drept amintire, căci Tu ai spus: „*Strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o găsesc.*” „*Căci mulți sunt chemați și puțini sunt aleși.*”

O, Tată, trimite peste acest oraș lumina Evangheliei în adunările din săptămâna viitoare. Dacă este vreo sămânță aici pe baza științei Tale puternice dinainte, așa cum am încercat să prezentăm germenii de la bărbat și femeie, să vină la adunare. Fie ca Duhul Sfânt să le dăruiască lumina. Noi recunoaștem că timpul este poate mai înaintat decât credem. Noi ne rugăm, o, Dumnezeule, și am venit în credința că se va putea face ceva care le ajută oamenilor sau ultima oaie să fie adusă. Noi știm că atunci când se va împlini numărul turmei oilor, păstorul va închide ușa. Așa a fost și în zilele lui Noe: când a intrat ultimul membru al familiei, Dumnezeu a închis ușa. Ceilalți au bătut în ușă, dar era prea târziu. Dumnezeule scump, ei au avut ocazia. Tu ai spus: „EU sunt ușa oilor.”

Ce potrivită este cântarea compozitorului:

„Nouăzeci și nouă, o, Păstorule, ai Tu.

Nu sunt destule pentru Tine?

Păstorul spune: Eu nu am liniște Mi-e dor de acea una.”

Poate este o oaie neagră sau un *nimeni*, un *el* sau o *ea*. Noi nu știm unde se află, dar mai întâi trebuie să între ultima, apoi va fi închisă ușa. O, Dumnezeule, care știi toate lucrurile, cercetează viața noastră în dimineața aceasta. Trimite-ne unde trebuie să mergem, ca să găsim ultima oaie, astfel încât să poată fi închisă ușa și Păstorul să intre înăuntru la oile Sale. Admite, DOAMNE, în caz că este una aici care trebuie să intre înăuntru. „*Toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine. Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu este atras de Tatăl Meu.*”

Dacă este cineva în adunare, indiferent dacă este aici sau în etajul de jos, care are o luptă interioară și simte că acesta este ceasul lui, atunci ei să răspundă: „Da, DOAMNE, eu sunt oaia aceasta rătăcită care s-a pierdut și s-a luptat toată viață împotriva. Eu simt că trebuie să vin, dar astăzi sunt la strâmtoare și nu mai pot nici înainte și nici înapoi. Eu nu mai pot mai

departe.” O, fie ca marele Păstor să vină, să întindă mâinile Sale blânde și să o aducă în siguranță înăuntru, să o ia pe umeri și să o aducă înapoi.

Poate este cineva aici, DOAMNE, care este bolnav și se află într-o stare asemănătoare, pentru că doctorul a spus: „Nu se mai poate face nimic.” El a încercat totul ca să-l salveze, dar el nu i-a mai putut ajuta. Aceasta întrece puterile lui. El nu poate face nimic. Medicamentele sau bisturiul lui nu o pot face. Totuși, o, DOAMNE, pentru brațul tău puternic nu este nimic prea departe, și brațul tău este Cuvântul Tău. De aceea noi ne rugăm, scumpe Dumnezeule, ca în dimineața aceasta în timp ce noi îți vorbim, să-i atingi pe bolnavii care nu își mai pot ajuta, să-i iei și să-i vindeci pe cei cărora știința și doctorul nu le mai poate ajuta. Admite, DOAMNE.

Noi ne gândim la David care purta răspunderea numai pentru câteva oi; numai pentru câteva. Dar într-o zi a venit un urs, a prins una din oile mici și a fugit cu ea. El ar fi mâncat-o așa cum cancerul îl mănâncă pe om, sau cum mănâncă un leu mare. Dar David care nu avea nici armă și nici sabie, ci numai o praștie, s-a dus după oaie. Când găsea animalul care tocmai vroia să ucidă oaia, atunci el îl ucidea cu o praștie. Aceasta era numai o armă simplă dintr-o bucată de piele și un laț, dar el avea încredere în ea.

Noi nu avem nici un geniu mare în mijlocul nostru, DOAMNE. Noi suntem oameni simpli cu o rugăciune simplă, dar noi mergem în dimineața aceasta după oile Tatălui: femeia care era într-o stare jalnică a trecut pe străzi și a fumat țigări pentru că a vrut să găsească pace prin ele; bărbatul care a mirosit paharul și a încercat să-l pună la o parte, dar dușmanul îl ține tare legat; băiatul sau fata care a încercat să facă ce este corect, dar nu găsește puterea să o rupă cu păcatul. Noi venim în dimineața aceasta în Numele DOMNULUI Isus și ridicăm pretenția asupra acestor oi. Noi ne împotrivim dușmanului, pentru că chiar dacă o rugăciune este ceva simplu ca o praștie, noi venim să aducem înapoi acea oaie la turma Tatălui și să dăm socoteală pentru ceea ce ni s-a încredințat. Fie ca puterea lui Dumnezeu să se întâlnească cu credința în adâncul inimii oamenilor și sufletul pierdut să se întoarcă din nou în dimineața aceasta. Fie ca ispita acestei vieți să-l părăsească, să-l lase să plece. Fie ca el să recunoască că sigur este numai pe umerii Păstorului și că va fi adus înapoi în siguranță. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, până când vă voi vedea din nou mâine. Acum predau slujba fratelui Shakarian.

- Sfârșitul celei de-a treia transmisiuni de radio -

Eu sper că am găsit mai mult har în ochii lui Dumnezeu și din partea voastră, decât să credeți că eu stau aici și vă spun ceva fals. Nu demult am avut a 56-a aniversare. Dar acesta nu este mesajul unui bărbat bătrân. Eu cred aceasta de când eram un bărbat tânăr. Dacă nu este adevărat, atunci eu sunt cel mai nechibzuit om de pe pământ. Eu mi-am dedicat întreaga viață acestui scop. Vă spun acest lucru cu sinceritate: dacă aș avea zece mii de vieți, eu nu mi-aș schimba părerea.

Fiecare om poate primi vindecarea. Gândiți-vă, vindecarea este deja în voi. Dumnezeu a pus fiecare piersică care va fi în piersic, când l-a sădit El în grădină. Piersicul sau mărul, fiecare pom fructifer crește luându-și apă din pământ. Fiecare dintre voi are această posibilitate în el de a se elibera de când sunteți plantați în Hristos prin botez (nu botezul cu apă, ci botezul în Duhul), căci este Dumnezeu. Voi nu veniți înăuntru prin botezul în apă în Hristos, ci prin botezul în Duhul!

Dacă este în voia DOMNULUI, voi vorbi mâine după masă despre cum și care este întrebuițarea corectă a acestuia. Noi vom lua după masa, astfel încât să nu fie întreruperi din cauza adunărilor voastre. Vedeți, fiecare dintre voi care este aici, este credincios. Deci viața care a fost în Hristos, este în voi. Este posibilă dacă veți recunoaște aceasta.

Lucrarea lui Satana este să vă oprească, să vă lase orbiți. El vă poate face așa de orbi, încât nu mai știți pe unde mergeți. Un om care este orb, nu poate spune pe unde merge. El trebuie să întrebe pe cineva care poate vedea. Și noi trebuie să avem pe cineva care ne spune care este adevărul până îl vom înțelege.

Hristos a murit pentru voi și ați fost transpuși din lume în Hristos. Tot de ceea ce aveți nevoie este în voi prin botezul cu Duhul Sfânt. Așa este? Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți, este să beți din aceasta. Dacă pomul absoarbe apa, el aduce în fiecare an frunzele lui, mugurii și fructele lui. Fructul nu este în pământ; fructul este în plantă. Câți înțeleg aceasta? Spuneți „Amin”. Fructul este în plantă și fiecare plantă trebuie să bea din izvorul ei. Dacă plouă și planta bea din această apă, atunci primește viață. Dacă bea, ea crește. Ea crește până când mugurii sunt așa de mari încât înfloresc, exact ca Biserica din epoca aceasta. Dacă noi bem, creștem. Dar dacă planta refuză să bea, atunci nu poate crește. Dacă ar crede acum fiecare dintre voi aceasta!

Voi știți desigur că DOMNUL a arătat diferite lucruri în adunare: ce ați făcut, ce nu ar fi trebuit să faceți. Noi am sperat că Duhul Sfânt se va pogori în dimineața aceasta peste noi și va face aceleași lucrări ca atunci când am stat acolo. Dar eu am rămas în continuare în așteptare. Eu bănuiesc că aceasta vine prin nervozitate, deoarece noi ne gândim că acolo jos se așteaptă ca noi să plecăm de aici. Dar noi suntem doriți. Acum este deja târziu. Credeți aceasta din toată inima. Vă rog să credeți aceasta. Dacă sunt un om sincer în ochii voștri, atunci credeți aceasta. Puneți-vă acum mâinile unii peste alții. Biblia nu spune: „Aceste semne îl vor urma pe William Branham.” sau: „Ele îl vor urma pe Oral Roberts.” Nu se spune că îl vor urma pe fratele Kopp sau pe altcineva, ci: „Aceste semne vor urma celor (plural) ce cred. Când își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoșa.” Puterea lui Dumnezeu din voi aduce viața în persoana peste care ați pus mâinile — izvorul aducător de viață al Duhului Sfânt.

Dumnezeule scump, în Numele lui Isus Hristos Te rugăm pentru adunare în momentul acesta critic: fie ca ei să stea acolo a două oară fără nervozitate, și fie ca puterea care L-a înviat pe Hristos din mormânt, să facă viu adevărul Evangheliei, căci porunca misionară a lui Isus sună astfel: „Când își vor pune mâinile peste bolnavi se vor însănătoșa.” Fie ca fiecare putere demonică, fiecare boală, fiecare durere, fiecare suferință, tot ce îi chinuie pe oameni să-i părăsească acum pe baza credinței. Noi ne rugăm ca credincioși în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ridicați acum mâinile voastre și lăudați-L dacă credeți că El o va face. Scumpe Dumnezeule, acest copil va muri, DOAMNE, dacă nu se întâmplă. Eu condamn acest nod în Numele lui Isus Hristos. Fie ca el să-l părăsească pe acest copil nevinovat. Amin. Doctorii au încercat, dar nu au reușit. Credeți numai! AMIN!